

ENTROPIE PLNŮ OBECNĚ $\Omega_p(E, N) = \int \delta(E - \sum_{i=1}^{N_c} \frac{p_i^2}{2m}) d^3p_1 \dots d^3p_{N_c}$

• abychom mohli v budoucnu zobecnit pro interag. částice ($H = H(p, q) \Rightarrow S \neq S_p + S_q$), přepíšeme

celk. pravděpodobnost $\omega_q(N_1, N_2) = \frac{N!}{N_1! N_2!} \left(\frac{V_1}{V}\right)^{N_1} \left(\frac{V_2}{V}\right)^{N_2}$ $\omega_p(E_1, E_2) = \frac{\Omega_p(E_1, N_1) \Omega_p(E_2, N_2)}{\Omega_p(E, N)}$

$$\omega(E_1, V_1, N_1, E_2, V_2, N_2) = \omega_p(E_1, N_1, E_2, N_2) \omega_q(N_1, V_1, N_2, V_2)$$

$$= \frac{1}{N_1!} \frac{1}{N_2!} \int d^3p_{(1)} \int d^3q_{(1)} \int d^3p_{(2)} \int d^3q_{(2)} \delta(E_1 - H_{(1)}) \delta(E_2 - H_{(2)})$$

$$= \frac{1}{N!} \int d^3p \int d^3q \delta(E - H) \leftarrow H = H_{(1)} + H_{(2)} + H_{(12)}$$

• pro \otimes neinteragující částice lze stále provést integraci zvlášť pro (1) & (2), tedy pst. je tvaru

$$\omega(E_1, V_1, N_1, E_2, V_2, N_2) = \frac{\Omega_1(E_1, V_1, N_1) \Omega_2(E_2, V_2, N_2)}{\Omega(E, V, N)}$$

\otimes počet interag. částic na rozhraní je $\ll N^{\frac{2}{3}} \Rightarrow N_{\text{inter}}/N \sim N^{-1/3} \rightarrow 0 \Rightarrow H_{(12)}/H \rightarrow 0$

(+)

$$\Omega(E, V, N) = \frac{1}{N!} \int d\tau_N \delta(E - H(\{p_i, q_i\}))$$

element N -částicového fázového prostoru

$$d\tau_N \equiv \prod_{i=1}^N \frac{dp^3 dq^3}{h^3}$$

- h^3 ... Planckova konstanta
- zavádí se z důvodu konzistence klasické SF jako limity kvantové SF
- zhruba říká, že jeden kvantový stav odpovídá fázovému objemu h^3

\Rightarrow entropie (meje) id. plynu je

(*) $S(E, V, N) = k_B \log \Omega(E, V, N)$

• $\Omega(E, V, N)$ je integrál přes celý fázový prostor

$$\Omega = \int d^{3N}p d^{3N}q \rho(p, q)$$

• $\rho(p, q) = \frac{1}{N!} \delta(E - H(p, q))$ je normovaná hustota, která je konstantní pro \forall body fázového podprostoru, dostupného pro daný makrostav

$\Rightarrow \Omega(E, V, N)$ měří objem tohoto podprostoru

• obvykle se Ω interpretuje přímo jako objem fázového prostoru s definicí

$$d\tau_N = \frac{1}{N!} \frac{d^{3N}p d^{3N}q}{h^{3N}}$$

jako elementem fázového prostoru nerozlišitelných částic

\rightarrow výhodou je, že můžeme ρ přímočavě definovat pro jednoduchý systém, není třeba uvažovat systém složený

\rightarrow z důvodů není $\frac{1}{N!}$ je pak ovšem heholarunné a nesprávné (na tomto kození nepanuje shoda)

\rightarrow viděli jsme, že pro plyn vychází faktor $\frac{1}{N!}$ jak pro rozlišitelné, tak nerozlišitelné částice, pokud Ω interpretujeme jako hustotu pravděpodobnosti na fáz. prostoru (ne nutně normovanou)

\rightarrow kvantová stat. mechanika je v mnohém jednodušší, tam opravdu lze Ω ztotožnit s počtem mikrostavů, realizujících daný makrostav

LIUVILLEŮV TEOREM

• Joseph Liouville, 1809-1882 (Fra, mat.)

statistické soubory

• pravděpodobnostní popis makroskopického systému
mohu interpretovat tak, že pracuji se statistickým
souborem velkého množství (N) "kopii" téhož

systému

• každá kopie se nachází v nějakém konkrétním
mikrostavu $\mu_\alpha(t) = \mu_\alpha(\{p_i(t), q_i(t)\}_{i=1}^{3N})$ $\alpha = 1, \dots, N$,
kteří se fázovém prostoru procházejí trajektorií
určenou Hamiltonovými rovnicemi

• je-li $dN(p, q, t)$ počet kopií, které se nacházejí
v mikrostavech patřících do elementu fázového
prostoru $dz_N = d^{3N}p d^{3N}q$, potom hustotu pravdě-
podobnosti mikrostavů na fázovém prostoru
můžeme definovat jako

$$w(p, q, t) d^{3N}p d^{3N}q = \lim_{N \rightarrow \infty} \frac{dN(p, q, t)}{N}$$

• střední hodnota veličiny $F(p, q)$ přes stat. soubor:

$$\langle F \rangle(t) = \int d^{3N}p d^{3N}q w(p, q, t) F(p, q)$$

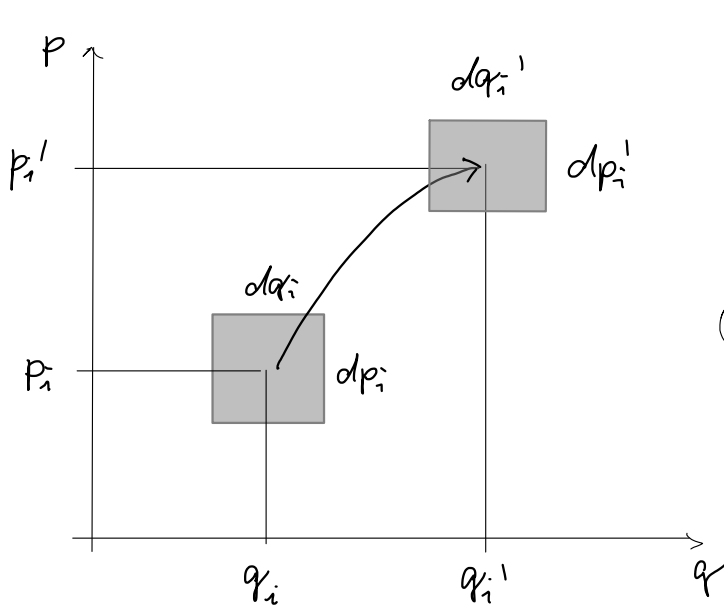
• otázky 1, jak souvisí takto def. hustota pski

s rovnovážnou hustotou $w(p, q) \propto \rho(p, q) = \frac{1}{N!} \delta(E - H(p, q))$?

2, je rovnovážná $w(p, q)$ nutně nezdvojná
na čas?

časový vývoj $w(p, q, t)$

- uvažujeme dN systémů, které se v čase t nacházejí v elementu $d\tau$ okolo bodu (p, q) :

$$t \rightarrow t' = t + dt$$

$$q_i' = q_i + \dot{q}_i dt + \mathcal{O}(dt^2)$$

$$p_i' = p_i + \dot{p}_i dt + \mathcal{O}(dt^2)$$

$$\textcircled{*} dq_i' = dq_i + \frac{\partial \dot{q}_i}{\partial q_i} dq_i dt + \mathcal{O}(t^2)$$

$$dp_i' = dp_i + \frac{\partial \dot{p}_i}{\partial p_i} dp_i dt + \mathcal{O}(t^2)$$

$$\textcircled{*} q_i \pm \frac{1}{2} dq_i \xrightarrow{t \rightarrow t'} q_i' + \left(\dot{q}_i \pm \frac{1}{2} \ddot{q}_i \right) dt$$

- systémový původně v $d\tau$ se přesunou do $d\tau'$:

$$\prod_i dp_i dq_i \rightarrow \prod_i dp_i' dq_i' = \prod_i dp_i dq_i \left[1 + \left(\frac{\partial \dot{q}_i}{\partial q_i} + \frac{\partial \dot{p}_i}{\partial p_i} \right) dt + \mathcal{O}(t^2) \right]$$

- vývoj mikrostavů se řídí Ham. rovnicemi

$$\Rightarrow \frac{\partial \dot{q}_i}{\partial q_i} = \frac{\partial}{\partial q_i} \left(\frac{\partial H}{\partial p_i} \right) ; \quad \frac{\partial \dot{p}_i}{\partial p_i} = \frac{\partial}{\partial p_i} \left(- \frac{\partial H}{\partial q_i} \right) \quad \& \quad \frac{\partial^2 H}{\partial p_i \partial q_i} = \frac{\partial^2 H}{\partial q_i \partial p_i}$$

$$\Rightarrow \boxed{d\tau = d\tau'}$$

- při tom počet stavů dN v daném fázovém objemu se nemohl změnit

$$\Rightarrow w(p', q', t') d\tau' = w(p, q, t) d\tau$$

Liouvilleův teorém

Hustota stavů $w(p, q, t)$ ve fázovém prostoru se chová jako nestlačitelná kapalina.

• matematicky: $(p = p(t) \Rightarrow p' = p(t+dt), \dots)$

$$w(p(t+dt), q(t+dt), t+dt) = w(p, q, t)$$

$$\Rightarrow \frac{dw}{dt} = \frac{\partial w}{\partial t} + \sum_{i=1}^{3N} \left(\frac{\partial w}{\partial q_i} \dot{q}_i + \frac{\partial w}{\partial p_i} \dot{p}_i \right) dt = 0 \quad (*)$$

• Hamiltonovy rovnice

$$\frac{\partial w}{\partial t} = \frac{\partial H}{\partial q_i} \frac{\partial w}{\partial p_i} - \frac{\partial H}{\partial p_i} \frac{\partial w}{\partial q_i} = \{H, w\} \quad \leftarrow \text{Poissonova z\u00e9vorka}$$

• rovnice (*) je rovnice kontinuity

$$\frac{\partial w}{\partial t} + \nabla \cdot (w v) = 0$$

$$\rightarrow v = \{ \dot{q}_i, \dot{p}_i \mid i=1, \dots, 3N \}$$

$$\rightarrow \nabla = \left\{ \frac{\partial}{\partial q_i}, \frac{\partial}{\partial p_i} \mid i=1, \dots, 3N \right\}$$

\rightarrow pr\u00eds\u00e9vek $w \nabla v$ vymiz\u00ed (\approx Ham. rovnice)

• \u00fasov\u00fd v\u00fdvoj st\u00e9dn\u00ed hodnoty $F(p, q)$:

$$\frac{d}{dt} \langle F \rangle = \frac{d}{dt} \int dt_N w(p, q, t) F(p, q) = \int dt_N \frac{\partial w(p, q, t)}{\partial t} F(p, q)$$

pod integr\u00e1lem je spr\u00e1vn\u00e9 $\frac{\partial w}{\partial t}$,
 nikoliv $\frac{dw}{dt}$... integrujeme p\u0159es
 celý prostor, zaj\u00edm\u00e1 n\u00e1s, jak se w
 m\u00e9n\u00ed v ka\u00fdd\u00e9m bod\u011b

$$\Rightarrow \frac{d}{dt} \langle F \rangle = \int dt_N \{H, w\} F(p, q)$$

• per partes:

$$\int d\tau_N \left(\frac{\partial H}{\partial q} \frac{\partial \omega}{\partial p} - \frac{\partial H}{\partial p} \frac{\partial \omega}{\partial q} \right) F(p, q) = \left[\frac{\partial H}{\partial q} \omega F(p, q) \right]_{p=-\infty}^{\infty} - \left[\frac{\partial H}{\partial p} \omega F \right]_{q=-\infty}^{\infty}$$

$$- \int d\tau_N \omega \left[\frac{\partial^2 H}{\partial p \partial q} F + \frac{\partial H}{\partial q} \frac{\partial F}{\partial p} - \frac{\partial^2 H}{\partial q \partial p} F - \frac{\partial H}{\partial p} \frac{\partial F}{\partial q} \right]$$

$$\Rightarrow \frac{d}{dt} \langle F \rangle = - \int d\tau_N \omega \{H, F\} = \langle \{F, H\} \rangle$$

• střední hodnoty integrálů pohybu ($\equiv \{F, H\} = 0$) se nemění \Rightarrow konzistentní výsledky

• ale: v rovnovážném stavu se nemění střední hodnoty základních makroskopických pozorovatelných veličin

$$\frac{\partial \omega_{eq}}{\partial t} = 0 \Leftrightarrow \{ \omega_{eq}, H = 0 \}$$

pro rovnovážnou hustotu pravděpodobnosti

Pozn: ukázali jsme, že platí

$$\{ \omega_{eq}, H \} = 0 \Rightarrow \langle \{F, H\} \rangle = 0 \text{ i pro } \{F, H\} \neq 0$$

Důsledek: Rovnovážná hustota pravděpodobnosti může záviset pouze na integrálech pohybu L_n :

$$\{L_n, H\} = 0 \quad :$$

$$\omega(p, q) = \omega(L_n(p, q)) \Rightarrow \{ \omega, H \} = \frac{\partial \omega}{\partial q} \frac{\partial H}{\partial p} - \frac{\partial \omega}{\partial p} \frac{\partial H}{\partial q}$$

$$= \frac{\partial \omega}{\partial L_n} \left(\frac{\partial L_n}{\partial q} \frac{\partial H}{\partial p} - \frac{\partial L_n}{\partial p} \frac{\partial H}{\partial q} \right) = 0 \quad \checkmark$$

• takovým integrálem pohybu je vždy energie:

$$\{H, H\} \equiv 0$$

• existence dalších integrálů pohybu závisí na symetrii systému

- celk. hybnost & moment hybnosti obvykle nejsou relevantní, příslušné makroskopické velič. můžeme otransformovat

• tento důsledek nás přivádí zpět k atómu stejných pravděpodobností:

→ v izolovaném systému je celková energie konst.

⇒ # mikrostavy splňují $H(p, q) = E$

⇒ počet $\omega = \omega(E)$, musí být # mikrostavy stejně pravděpodobné (pro V, N fixní)

ENTROPIE (ID.) PLYNU JEŠTĚ JEDNOU

$$S = k_B \log \Omega(E, V, N) \quad \Omega = \int d\vec{t}_N \frac{\delta(E - H(p, q))}{N!}$$

⇒ normovaná konstantní hustota pravděpodobnosti na fázovém prostoru je

$$\omega(p, q) = \frac{1}{\Omega(E, V, N)} \delta(E - H(p, q))$$

→ tento tvar hustoty pravděpodobnosti definuje mikrokanonický stat. soubor a popisuje izolovaný systém

MIKROKANONICKÝ SOUBOR

- popisuje izolovaný systém (E, V, N konstantní)
- hustota pravděpodobnosti mikrostavů na fáz. prostoru je konstantní:

$$\omega(p, q) = \begin{cases} \frac{1}{\Omega(E, V, N)} & \text{pro } H(p, q) = E \\ 0 & \text{jinak} \end{cases}$$

(*) Boltzmann:
Permutabilitätmass
"permutability
measure"

(princip stejné pravděpodobnosti)

- $\Omega(E, V, N)$ je mírou pravděpodobnosti (*) makrostavu; s trochu opatrností ("vhodná" definice elementu fázového prostoru) může být ztotožněna s objemem odpovídajícího fázového podprostoru
- a jak velkých čísel se bavíme: $N \sim N_A = 10^{23}$, každá částice se může nacházet pouze ve 2 stavech $\Rightarrow \Omega \sim 2^{10^{23}}$!
- entropie mikrokanon. souboru je

$$S(E, V, N) = k_B \log \Omega(E, V, N) \quad (*)$$

$$\Omega(E, V, N) = \exp\left(\frac{1}{k_B} S(E, V, N)\right)$$

- (*) je entropická fundamentální rovnice
 \Rightarrow lze plně aplikovat formalismus TD

$$\rightarrow \frac{1}{T} \equiv \frac{\partial S}{\partial E} \quad \frac{p}{T} = \frac{\partial S}{\partial V} \quad - \frac{\mu}{T} = \frac{\partial S}{\partial N}$$

\rightarrow rovnováha definována rovností intenzivních parametrů

NB: lze psát $S(E) = k_B \log \Omega(E) = -k_B \log \omega$

• mikrokanonický soubor a interagující systémy
 = druhé strany:

→ uvažujeme 2 izolované systémy s energiemi E_1 a E_2

→ (1) $\Leftrightarrow \Omega_1(E_1)$ & $S_1(E_1) = k_B \log \Omega_1(E_1)$

(2) $\Leftrightarrow \Omega_2(E_2)$ & $S_2(E_2) = k_B \log \Omega_2(E_2)$

→ systémy neinteragují, jsou nezávislé \Rightarrow pro složený systém platí ($E_{tot} = E_1 + E_2$)

$$\Omega(E_1, E_2) = \Omega_1(E_1) \Omega_2(E_2) \Rightarrow S(E_1, E_2) = S_1(E_1) + S_2(E_2)$$

→ systémy uvedeme do kontaktu tak, že si mohou vyměňovat energii

$\Rightarrow E_{tot} = E_1 + E_2$ se zachová, ale objem fáz. prostoru pro kompozitní systém se enormně zvětší:

$$\Omega(E_{tot}) = \int_0^{E_{tot}} dE_1 \Omega_1(E_1) \Omega_2(E_{tot} - E_1)$$

zde předpokládám slabou interakci \Rightarrow stále platí $\Omega = \Omega_1 \Omega_2$

$$= \int \Omega_i(E_i) = \exp\left(\frac{1}{k_B} S_i(E_i)\right) \Rightarrow$$

$$\Omega(E_{tot}) = \int dE_1 \exp\left(\frac{1}{k_B} S_1(E_1) + \frac{1}{k_B} S_2(E_{tot} - E_1)\right) \quad (*)$$

→ zjevně platí přirození stav
 $S_{tot}(E_{tot}) = k_B \log \Omega(E_{tot}) \geq S_1(E_1) + S_2(E_2)$

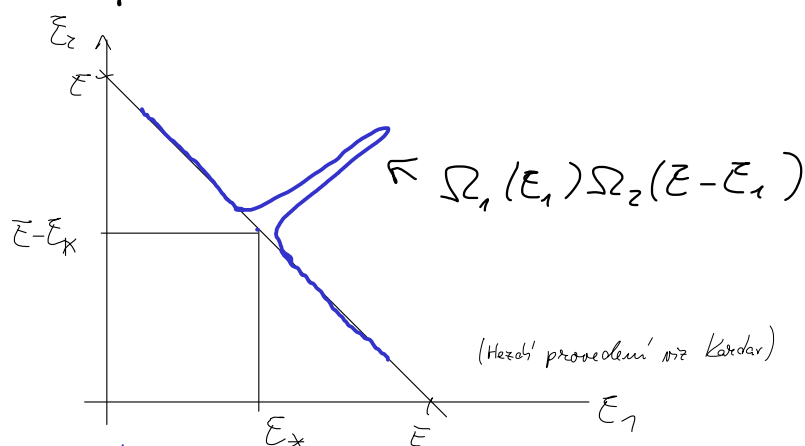
→ $S_i \propto N_i \sim N_+$ \Rightarrow integrál (*) je zcela dominován maximem argumentu u exp: $(S_1 + S_2)^{max} = \in (S_1 + S_2)$
 $\Rightarrow \exp(S_1 + S_2)^{max} = e^{\in N_+} \exp(S_1 + S_2)$

(viz metoda sedlového bodu)

$$\bullet \text{ def. } E_* : \left. \frac{\partial \Omega_1}{\partial E_1} \right|_{E_*} - \left. \frac{\partial \Omega_2}{\partial E_2} \right|_{E_{\text{tot}} - E_*} = 0$$

$$\Rightarrow S(E_{\text{tot}}) \approx S_1(E_*) + S_2(E_{\text{tot}} - E_*) \geq S_1(E_1) + S_2(E_2)$$

- dostáváme 2. TDŽ
- argumentace znovu ukazuje jeho statistickou interpretaci: systém (1) se může nacházet s nějakou pravděpodobností v libovolném M -stavu, s naprosto dominantní pravděpodobností se však bude nacházet ve stavu $E_1 = E_m$

Sumace/integrace exponenciál:

$$1, \quad \Gamma = \sum_{i=1}^M \Omega_i \quad \Omega_i \sim \exp(N\phi_i) \quad M \sim N^\alpha \quad N \gg 1 \quad (N \sim N_1)$$

$$\bullet 0 \leq \Omega_i \leq \Omega_{\max} \Rightarrow \Omega_{\max} \leq \Gamma \leq M \Omega_{\max}$$

• uvažujeme $\frac{1}{N} \log \Gamma$:

$$\frac{1}{N} \log \Omega_{\max} \leq \frac{1}{N} \log \Gamma \leq \frac{1}{N} \log M \Omega_{\max} = \frac{1}{N} \log \Omega_{\max} + \frac{\alpha}{N} \log N$$

$\downarrow N \rightarrow \infty$

$$\lim_{N \rightarrow \infty} \frac{1}{N} \log \Omega_{\max} \leq \frac{1}{N} \log \Gamma \leq \frac{1}{N} \log \Omega_{\max}$$

$$\Rightarrow \lim_{N \rightarrow \infty} \frac{1}{N} \log \Gamma = \lim_{N \rightarrow \infty} \frac{1}{N} \log \Omega_{\max} = \phi_{\max}$$

$$2, \quad I = \int dx \exp(N\phi(x)) = \int dx \exp\left(N\phi(x_{\max}) - \frac{N}{2} \phi''(x_{\max})(x - x_{\max})^2 + \dots\right)$$

$$\Rightarrow I \sim \exp(N\phi(x_{\max})) \int dx \exp\left(-\frac{N}{2} \phi''(x_{\max})(x - x_{\max})^2\right) \propto \frac{1}{\sqrt{N}} \exp(N\phi(x_{\max}))$$

$$\Rightarrow \lim_{N \rightarrow \infty} \frac{\log I}{N} = \lim_{N \rightarrow \infty} \left(\phi(x_{\max}) - \frac{1}{2} \frac{\log N}{N} \right) = \phi(x_{\max})$$

Odbočka: kvantová statistická mechanika

- v QM je čistý stav popsán vlnovou funkcí $|\varphi\rangle$
- analog $w(p, q)$ je matice hustoty (operátor hustoty)
$$\hat{\rho} = \sum_k p_k |\varphi_k\rangle \langle \varphi_k| \quad \sum_k p_k = 1$$
- $|\varphi_k\rangle$ nemusí být vl. stavy \hat{H} , jsou to vl. stavy operátoru hustoty
- ve smíšeném stavu popsaném $\hat{\rho}$ je čistý stav $|\varphi_k\rangle$ zastoupen s pravděpodobností p_k

• čistý stav $\hat{\rho} = |\varphi\rangle \langle \varphi| \Rightarrow \langle F \rangle = \langle \varphi | \hat{F} | \varphi \rangle$

• smíšený stav $\langle F \rangle = \sum_k p_k \langle \varphi_k | \hat{F} | \varphi_k \rangle = \sum_k \langle \varphi_k | \hat{\rho} \hat{F} | \varphi_k \rangle$
 $\Rightarrow \langle F \rangle = \text{Tr}(\hat{\rho} \hat{F})$ \uparrow $\langle \varphi_k | \varphi_l \rangle = \delta_{kl}$

NB: tento vztah nezávisí na bázi

QM mikrokanonický soubor

- celková energie fixována \Rightarrow dostupné jsou pouze čisté stavy $|\varphi_n\rangle$ s energií $E_n = E$:

$$\hat{H} |\varphi_n\rangle = E_n |\varphi_n\rangle$$

- princip stejných pravděpodobností \Rightarrow

$$p_n = \frac{1}{\Omega(E)}; \quad \Omega(E) = \sum_n \delta_{E, E_n} \Rightarrow \hat{\rho} = \frac{1}{\Omega(E)} \sum_{E_n = E} |\varphi_n\rangle \langle \varphi_n|$$

$$\Rightarrow [\hat{\rho}, \hat{H}] = 0$$

$\rightarrow \Omega(E)$ je počet stavů s energií $E \Leftrightarrow$ stupeň degenerace hladiny E

$$\rightarrow S(E) = k_B \log \Omega(E) = -k_B \log p_n$$

\rightarrow situace je zale v jistém smyslu jednoznačná, definice $\Omega(E)$ je jasnější (např. nerozlišitelnost je "zahodována" v Hilb. prostoru)